

- reportasjeleder: Jon Magne Lund
- kulturredaktør: Olav Egil Aune
- kultur@vl.no
- tips til avdelingen: 22 310 389
- flere nyheter på vl.no/kultur

kultur

Ole Paus lanserte nylig det som, ifølge ham, selv skal bli hans siste plate. Men konserter skal han fortsette med. I morgen står Ålesund for tur.

Foto: Erlend Berge/arkiv

I MORGEN KAN DU ...

... høre Ole Paus under Midtsommerjazz i Ålesund. Mannen som nylig ga ut sin siste plate, *Avslutningen*, har ingen planer om å trappe ned på konsertvirksomheten, snarere tvert imot. 66-åringen som debuterte som visesanger i 1970, har nå laget flere nye ironiske og samfunnsrefsende sanger, i tillegg til andre sanger som fort tar plass innerst i sjelen, for øvrig tittel på en av hans mest kjente sanger. Munnrappe Paus krydrer gjerne konsertene sine med trefende og humoristiske introduksjoner til sangene.

OLAV SOLVANG

Kulturkrasj som tar tak

■ Anmeldt av Anita Korsgaard

anmeldelse@vl.no 22 310 310

Den tyrkiske forfatteren og journalisten Elif Shafaks bøker handler om minoriteter i store fremmede byer, kulturpolitikk, ungdom, kvinner, tradisjoner. Tidligere er *Bastarden fra Istanbul* utgitt på norsk. Shafak har bodd rundt omkring i verden, i USA, Midtøsten og Europa, så hun har god kjennskap til de forskjellige kulturere, og til hva som skaper konflikter dem i mellom.

Romanen *Ære* inneholder det meste av det livet kan by på av godt og vondt. Og da mener jeg alt. Kjærlighet, svik, kulturkrasj og skam. Og altså mord: Iskender tar sin mors liv. Alt er fortalt på en stillferdig og tilforlatelig måte. Gjennom et nydelig språk (all honnør til oversetteren, Bente Klinge) får vi bli med familien Toprak på vei mot undergangen.

Ønsker ekteskapet ugjort.

Adem og Pembe tar med seg hver sin tunge familiehistorie inn i et ekteskap de gjerne skulle ha ugjort. Etter noen år flytter familien fra landsbygda i Tyrkia til London, og det blir vanskeligere enn de trodde å tilpasse seg livet der.

De har med seg alle leve-reglene fra Tyrkia, og i møte med andre tyrkere er det om å gjøre å holde ærbarheten i hånden.

Sjokkerende i London. I London er det sjokkerende ting de

Den tyrkiske forfatteren Elif Shafak skriver om minoriteter i store fremmede byer. I *Ære* handler det om tyrkere i London.

BOK ROMAN

Elif Shafak

Ære

Oversatt fra engelsk av Bente Klinge
Aschehoug

Svært leseverdige.

blir vitne til: Kvinner i korte skjørt som røyker på gaten, halvnakne kvinner på store plakater og par som kysser. I tillegg er kvinnene på jobb hele dagen istedenfor å stelle for familien sin under hjemmets lune beskyttelse (les: uten mulighet til å bli kjent med andre menn). For i England er alt snudd på hodet: Matretten *co-uscous*, som en tyrker aldri ville servert en gjest, blir behandlet med aktelse, mens ordet *skam*, som er så alvorlig for en tyrker, tas ganske lett på.

Pembe treffer Elias. Adem stikker av med en elskerinne etter noen år. Mange vet om dette, men likevel: hysj, hysj! Pembe steller for familien jevnt og trutt. En dag trefte hun Elias i butikken. Deres kjærlighetshistorie fortelles så varmt og vart; de sitter ved siden av hverandre på kino hver uke og holder hverandre i hånden. Kjærligheten vokser. Det gjør Pembes frykt også. Den viser seg å ha god grunn, for plutselig har noen sett dem. Og her kommer æren inn. Med kniv.

Godt lesestoff. I starten vekslet boken mellom 1991, 1978 og 1950-60-tallet, og det var litt forvirrende. Men boken tok etter hvert et godt tak i meg. Den gir ny innsikt i kulturforvirringen mange lever under i dag, også i Norge. Den er svært leseverdige. Og alt ender ikke dårlig til slutt.

